رسانه

فاطمه ترکاشوند
خبرنگار

فاجعه المعمدانی، تشخیص پیروز صف‌آرایی دو جریان اصلی در رسانه‌های غربی و رسانه‌های منطقه را آسان کرده است

جنایت رسانه‌های غربی برای تطهیر رژیم جعلی!

درحالی که حمله دیشب رژیم صهیونیستی به بیمارستان المعمدانی در غزه، جهان را در شوک فرو برده و آزادی‌خواهان و دیده‌های نگران برای حقوق بشر را به خروش آورده است، رسانه‌های جریان اصلی در غرب مواضع متزلزلی را در قبال این جنایت اتخاذ کرده‌اند.

بیشتر رسانه‌های اول امریکایی، بدون توجه به عمق فاجعه به‌بار آمده و دامنه اعتراضات به آن در خاورمیانه و حتی کشورهای غربی، سفر بایدن به سرزمین‌های اشغالی را مورد توجه قرار داده‌اند. نیویورک‌تایمز، رسانه اصلی نزدیک به دموکرات‌ها تیتر یک همدلانه‌اش با این سفر را اینطور نوشته است: «به دنبال ایجاد تشنج در منطقه بر اثر انفجار در بیمارستان، بایدن به اسرائیل سفر می‌کند.» اهمیت سفر بایدن از منظر سیاست داخلی در ایالات متحده نیز مورد توجه این رسانه قرار گرفته و در یادداشتی با عنوان «مهم‌ترین ساعات بایدن» به آن پرداخته است. این رسانه امروز همچنین میزبان دو یادداشت با تیتر «نتانیاهو ما را به سمت فاجعه برد. او باید برود» و «اکنون حمله به غزه اشتباه است» بوده که به نقد سیاست‌های رژیم صهیونیستی از منظر منافع ملی امریکا پرداخته‌اند. گاردین هم در کنار تیتر اولش که به لغو سفر به اردن اشاره دارد، تحلیلی را با عنوان «دیدار پرریسک بایدن از اسرائیل پتانسیل مهمی برای نمایش ریاست‌جمهوری اوست» به همین موضوع از منظر سیاست داخلی امریکا پرداخته و آن را بهانه‌ای برای نمایش قدرت ریاست‌جمهوری بایدن دانسته است. لس‌آنجلس تایمز هم در همین محور نوشته است: «عملیات دیپلماسی بحران بایدن در خاورمیانه با کشتار صدها نفر بر اثر انفجار بیمارستانی در غزه، به لرزه افتاده است». این زاویه‌دید به فاجعه انسانی که در بیمارستان المعمدانی اتفاق افتاده، نشان می‌دهد سیاست رسانه‌ای برخی از اصلی‌ترین رسانه‌های جریان اصلی حول بهره‌برداری از این واقعه در منافع ملی و سیاست داخلی امریکا به عنوان قدرت برتر از نگاه خودشان می‌چرخد. در این سو اما رسانه‌های اول کشورهای منطقه موضعی دیگر را اتخاذ کرده‌اند. الجزیره در عنوانی به فاجعه انسانی در بیمارستان غزه اشاره کرده و نوشته است: «۵۰۰ شهید در قتل‌عام المعمدانی و هنوز ارتش اشغالگر از پذیرش مسئولیت شانه خالی می‌کند». العربیه هم تیتر «غزه تحت محاصره و تخریب» را انتخاب کرده و الشرق‌الاوسط هم در تیتر اصلی نوشته است: «قتل‌عام بیمارستان، جهان را شوکه و تلاش‌ها برای توقف جنگ را مختل کرده است». راشاتودی انگلیسی، عنوان «حمله به بیمارستان غزه، اعتراض‌ها در کشورهای اسلامی را شعله‌ور کرده است» را انتخاب کرده و سعودی گازت نوشته است که عربستان سعودی، حمله اسرائیل به بیمارستانی در غزه را محکوم می‌کند. **TRT** ترکیه برای پخش زنده خود از قول روسیه خطاب به اسرائیل نقل کرده است که «اثبات کن تو به بیمارستان غزه حمله نکرده‌ای». این عناوین و برخی دیگر از عناوین اصلی رسانه‌های اول خاورمیانه نشان می‌دهد که فاجعه انسانی در المعمدانی، برای کشورهای منطقه از موضع انسانی مطرح است و اسرائیل برای این رسانه‌ها فارغ از سیاست‌های عادی‌سازی برخی از دولت‌های منطقه، در جایگاه دشمن بی‌رحم قرار دارد.

در حالی که رسانه‌های منطقه از کلیدواژه‌هایی نظیر «حمله»، «قتل‌عام»، «نسل‌کشی» برای توصیف این واقعه استفاده می‌کنند، رسانه‌های غربی بر عبارات بی‌طرفی چون «انفجار»، «جدال دوسویه»، «انداختن تقصیر به گردن هم میان حماس و اسرائیل» و نظایر آنها استفاده می‌کنند. این صف‌آرایی واژه‌های شفاف و مستقیم در برابر عبارات تردیدافکن، مواضع رسانه‌های جریان اصلی غربی را در برابر رسانه‌های منطقه روشن کرده است. اما دوگانه روشن موجود در عناوین رسانه‌ها نشان می‌دهد که رویارویی فلسطین با رژیم اشغالگر صهیونیست، تبدیل به دوگانه‌ای غیرقابل عبور شده و به نظر می‌رسد با درک حساسیت حرکت بی‌رحمانه و ضدانسانی اسرائیل در کشتار غیرنظامیان در بیمارستان، راه بازگشت به سیاست‌های عادی‌سازی روابط دولت‌های منطقه با رژیم صهیونیستی مسدود شده باشد. از این پس، هزینه‌ها برای هر روزنامه‌نگار و رسانه‌ای برای نوشتن در این باره بیش از پیش خواهد بود. از سوی دیگر، عوامل و ابعاد این قتل‌عام آنچنان روشن است که عناوین متزلزل و شائبه‌ساز رسانه‌های غربی درباره آن هرگز فراموش نخواهند شد؛ تیترهایی که قصد دارند مخاطب را درباره منشأ این حمله به تردید بیندازند و ابعاد آن را صرفاً تهدیدی برای امنیت غرب نشان دهند و جدالی جهانی بر سر شرافت انسانی را به ابزارهای حزبی و انتخاباتی در مرزهای خود بدل کنند.

آیت‌الله جوادی آملی:

غزه را غیرت اداره می‌کند

آیت‌الله جوادی آملی گفت: الآن هم همان «أین غیره الإسلام» را باید به جهان مسلمان‌نشین گفت که نباید غزه را تنها گذاشت، باید همگان تلاش و کمک بکنند و گذرگاه رفح را باز بکنند، این نباید بگوید که «او شیعه بود این سنی بود» یا امثال ذلک.

آیت‌الله جوادی آملی در جلسه درس فقه خود گفت: امیدواریم ذات اقدس الهی به‌برکت قرآن و عترت جریان غزه و امثال غزه را به‌زودی حل کند و این گونه کودک‌کشی نباشد، این گونه مسلمان‌ها کشته ندهند و دعاهای حضرت ولی‌عصر (ارواحنا فداه) در حق همگان مستجاب شود.

او افزود: در بیان اینکه علما وظیفه‌شان در عصر جنگ چیست، با جنگ باید چه‌کار بکنند، چگونه حضور پیدا کنند، چگونه نصیحت کنند، چگونه جامعه را به عدل و صلح دعوت کنند، مرحوم کاشف الغطاء در یک فصلی از کتاب خود، تقریباً بیش از ۳۰ ماده ذکر می‌کند که «علما وظیفه‌شان در زمانی که بیگانه حمله کرده است، چیست؟» تا می‌رسد به ماده چهاردهم که می‌گوید «رابع عشرها انه یجب علی العلماء إعانه الرئیس المتوجه لدفع الکفار...» تا اینکه می‌گوید: «ان ینادوا فی الناس أین غیره الاسلام و المجتهدون فی نصره خاتم الأنبیاء أین الآخذون بثار شهید کربلاء» الآن هم همان «أین غیره الإسلام» را باید به جهان مسلمان‌نشین گفت که نباید غزه را تنها گذاشت، باید همگان تلاش و کمک بکنند و گذرگاه رفح را باز بکنند، این نباید بگوید که «او شیعه بود، این سنی بود» یا امثال ذلک.

این مرجع تقلید گفت: ما دو تا شعار در محرم داریم؛ یکی اینکه وقتی به یکدیگر رسیدیم، می‌گوییم که «أَعْظَمَ اللهُ أُجُورَنَا [و اجورکم] بِمُصَابِنَا بِالْحُسَینِ (علیه‌السلام)». این برای ثواب است، اما جمله دوم این است که «وَ جَعَلَنَا وَ إِیاکمْ مِنَ الطَّالِبِینَ بِثَأْرِهِ (علیه الصلاة و علیه‌السلام)»، دستور یعنی دستور دینی ما در محرم و صفر همین است؛ یکی درخواست ثواب است، یکی مبارز بودن و درخواست را به غیرتمندی و غیرت، غیرت، غیرت، چیزی بالاتر از غیرت نیست، در روایات ما هم هست که از خدا غیورتر کسی نیست، خود حضرت امیر (سلام‌الله علیه) هم دارند که «احدی بین بشر غیرتمندتر از من نیست.»، غیرت بالاتر از عدالت است، غیرت بالاتر از سخاوت است، غیرت بالاتر از همه چیز است، چرا این‌قدر از غیرت تعبیر شده است که بالاتر از عدالت است؟ عدالت یعنی انسان وظیفه خودش را بشناسد، همین. اما غیرت سه اصل یعنی سه اصل! تا سه صفت غنی و قوی علمی جعل نشود کسی غیرتمند نیست، غیرت این است که ابداً در کار غیر دخالت نکند، چرا حضرت امیر فرمود: «مَازَنَی غَیورٌ قَطُّ»؟؛ «هیچ آدم غیرتمندی زنا نمی‌کند»، از زنای سمع و بصر تا زنای دیگر. دیگری را نگاه کرد، بی‌غیرت است، به مال دیگری طمع کرد، بی‌غیرت است، تنها مسأله جنسی که نیست، به مقام دیگری حسد بُرد و طمع کرد و سعی کرد به آنجا برسد، بی‌غیرت است، چرا وارد مرز غیر شدی؟ پس اولین کار این است که به حَرَم و حریم احدی دخالت نکند؛ نه حریم مالی نه حریم جنسی.

او ادامه داد: دوم اجازه ندهد احدی به حریم او دخالت کند، کسی که بی‌غیرت باشد، بی‌حجاب بپروراند، بی‌حجابی را امضا کند، این معلوم می‌شود که غیرت ندارد، برای اینکه غیر را به حریم خود راه داده است، این چه غیرتی دارد؟ اگر بی‌غیرت بود و دیگری آمد در کشورش، در شهر خودش، در مقام خودش، در حساب خودش، در کتاب خودش و ساکت بود، بی‌غیرت است، این دو معنا روشن است. سوم این است که تا خودش را نشناسد، معرفت به خود پیدا نکند، محدوده خود را نبیند، محدوده غیر را نبیند، غیرت معنا ندارد. شما به او بگو «از مرز خودت به غیر تجاوز نکن»، او مرز خودش را نشناخته است! به او بگو «نگذار کسی وارد مرز تو بشود»، او که مرز خودش را نشناخته است! پس اصل اساسی آن است که محدوده خودش، وظیفه خودش، احکام و حکم خودش را بشناسد، بعد دورش را خط بکشد، نه بیرون برود نه اجازه بدهد که کسی داخل شود.

آیت‌الله جوادی آملی با اشاره به اوضاع غزه گفت: کشور را غیرت اداره می‌کند، غزه را غیرت اداره می‌کند، الآن همه مسلمان‌های عالم باید کمک بکنند و سعی کنند اولاً جنگ توسعه پیدا نکند، خدای ناکرده به جاهای دیگر نرسد، ثانیاً هم آتش‌بس تأیید بشود و این‌که هر روز چندین کودک و بی‌گناه از یک خانه کشته می‌شوند، این قابل طاقت نیست، این زودتر ان‌شاءالله حل بشود. اینها که داعیه تمدن دارند، بعضاً اینها انسان نیستند، اینها حیوان‌اند؛ حیوانی هستند که حرف می‌زنند. این بشر وقتی که الهی نیندیشد، خیال می‌کند که تنها همین حیوانی است که حرف می‌زند و بعد هم بساطش برچیده می‌شود و دیگر آینده‌نگر نیست! این است که هم باید دعا کرد مسأله غیرت را، هم باید دعا کرد مسأله عفت عموم را، هم امنیت را.

مکث

روزنوشت‌های مردم غزه زیر بمباران اشغالگران صهیونیست

غزه، آخرین اردوگاه ماست

● **اسما خواجه‌زاده** مترجم کشورمان در ایام عملیات طوفان الاقصی و نیز تهاجم وحشیانه اشغالگران علیه مردم غزه اقدام به ترجمه روزنوشت‌های مردم غزه و نیز سایر عرب‌زبانان در واکنش به این اتفاق کرد؛ روایت‌هایی ساده که اغلب از زبان مردم عادی غزه روایت می‌شود و بیانگر رنج و خشمی است که این مردم در سال‌های اخیر از اشغالگری متحمل شدند. این گزارش اختصاص به خواندن این روایت‌ها دارد و هیچ تحلیل دیگری نیاز ندارد چرا که این قدر رسا نوشته شده که آن را بی‌نیاز از تفسیر و تحلیل می‌کند.

● **عرفات الحاجی:** گریه نکنید، همدردی واظهار همبستگی نکنید. توقف جنگ یا محکوم کردن قاتلان جنایتکار فایده‌ای ندارد. خون ما روی دست همه شماست. در غزه هرکه را دوست داشتیم، سلاخی کردند و هرچه می‌شناختیم، سوزاندند. وظیفه ما این است که انتقام بگیریم. فقط انتقام بگیریم. فقط انتقام بگیریم. حتی در جنگ ۲۰۱۴ که به‌نظرم بی‌رحمانه‌ترین جنگ بود، چنددقیقه‌ای وقت داشتیم نفس بکشیم یا فکر کنیم، کجا پناه بگیریم یا برویم. عده‌ای لااقل فرصت کمک به مجروح‌ها و محاصره‌شده‌ها را داشتند. می‌توانستیم شهدا را دفن کنیم و اجساد را برداریم. در مقایسه با اتفاقی که الان می‌افتد، جهنم ۲۰۱۴ بهشت بود.

● **تمیم البرغوثی:** ابومازن سقوط می‌کند و تشکیلات در رام‌الله سقوط می‌کند! این جنایت و تمام جنایت‌های بعدش بر گردن اسرائیل و تمام کسانی است که حمایتش می‌کنند.

اسرائیل رژیمی است که تعادل عقلی ندارد. از میلیون‌ها نفر در شمال غزه می‌خواهد خانه‌هایشان را ترک کنند. دیوانه‌اند؟! اگر این کار را بکنیم، چه چیز مانعش می‌شود؛ همین را از اهالی ضفه یا داخل کشور نخواهد و نگوید فردا از آنجا بروند؟ این آخرین جنگ اسرائیل است: به پایان می‌رسد یا به پایان می‌رسد.

● **رضوان الاخرس نویسنده:** کودکانمان ای دنیا! کودکانمان را قاتلان انبیا کشتند. کودکانمان به دست اهل خیانت و رذالت کشته شدند. به دست کسانی که هیچ عهد و تعهدی را رعایت نمی‌کنند. صهیونیست‌های رذل کودکانمان را داخل بیمارستان کشتند.

● **ابراهیم زی‌سی:** در حالی که خانواده‌ها در غزه مسکن و غذا و نوشیدنی و مرگ را باهم تقسیم می‌کنند، صهیونیست‌ها از زندانیان خود که دست نیروهای مقاومت هستند، اجازه می‌خواهند. این قطره‌ای است از دریای تفاوت میان صاحب زمین و حق با کسی که از آن‌طرف دریاها آورده‌اند؛ تفاوت از زمین تا آسمان!

● **سعد واحدی:** خانواده شهاب در جبالیا، شمال غزه میزبان گروه‌هایی از آوارگان بیت حانون در خانه خود شدند. خانه بدون هشدار قبلی با بمب سنگین بمباران شد. ۴۴ نفر داخل خانه شهید و فقط ۶ نفر مجروح شدند. نیمی از شهدا زیر ۱۸سال داشتند. بزرگ‌ترینشان ۶۲ و کوچک‌ترینشان شیرخواری ۲ساله بود.

● **مقداد:** مردم همه به یکدیگر تسلیت می‌گویند. هیچ‌کسی نیست که شهید نداشته باشد. یکی می‌آید شهادت فامیلی را تسلیت بگوید، تو هم شهادت پسر یا دخترش را به او تسلیت می‌گویی. امروز در سخت‌ترین موقعیت زندگی بودم و هنوز نتوانسته‌ام با آن کنار بیایم. غصه امروز سال‌ها با من می‌ماند. در بیمارستان خواهرم را (شوهرش شهید شده) بغل کردم. گفت: «بگو همه‌ش خوابه و تموم می‌شه و وقتی بیدار شدیم همه‌چی فرق می‌کنه.» نه توانستم جواب بدهم، نه حرف بزنم، نه اشک‌هایم را پنهان کنم.

● **اوانی بلال:** یاد نمایش غربی‌ها سر عکس پرستار فداکاری که رد ماسک روی صورتش مانده بود، می‌افتم، در حالی‌که پزشکان غزه را می‌بینم؛ جراحانی که بچه‌هایشان را بین اجساد می‌بینند، پزشکان تکه‌تکه شده در بمباران، آبشار بی‌انتهای سخت‌ترین جراحت‌ها و مدیر بیمارستانی که آنجا را تخلیه نمی‌کند و قول می‌دهد تا دم مرگ کار کند.

● **یکی از ساکنان غزه:** در سال ۲۰۲۳ خوابیدیم، در سال ۱۹۴۸ بیدار شدیم.

● **عمر هواش روزنامه‌نگار:** منطقی است کلمبیا در امریکای شمالی سفیر رژیم اشغالگر اسرائیل را اخراج کند اما سفرای این رژیم با خیال راحت در کشورهای عربی و اسلامی ما نشسته با شند ؟

برار نزار ریان نویسنده فلسطینی: روز دهم کشتار، مصر، اردن، امارات، مغرب و ترکیه هیچ‌کدام سفیران خود را از رژیم اشغالگری که نابودمان می‌کند، فرانخوانده‌اند. دیگر در اخباری که می‌رسد، نمی‌گویند فلانی شهید شد، بلکه می‌گویند: (اهالی) خانه فلانی به شهادت رسیدند.

● **ضیا دیوادی:** مادربزرگم در جنوب غزه است. بعدِ ازدست دادن خانه‌مان به او زنگ زدم. گریه می‌کند و می‌گوید، نگران نباش عزیزم. خانه را دوباره می‌سازیم. خانه پدرم را با سال‌ها حرمان و پس‌انداز توانستیم بخریم. همیشه افتخار می‌کردیم خانه زیبایی داریم که همه خانواده آنجا جمع می‌شوند. حالا همه‌چیز از بین رفته.

اشغالگر، نانوایی‌ها را بمباران می‌کند. می‌خواهند نان در خون غوطه بخورد. اشغالگر می‌خواهد خون را از روی نان پاک کنیم و بخوریم. می‌خواهد کاری کند از خرید نان بترسیم. ما به صحرا (ی سینا) نمی‌رویم و آنجا اردوگاه نخواهیم داشت. «سینا» خاک مصر است، نه فلسطین. اگر به آنجا برویم هیچ‌وقت به غزه برنمی‌گردیم. اتفاقی که در ۱۹۴۸ افتاد، تکرار نخواهد شد. خروج از غزه در کار نیست. غزه آخرین اردوگاه ماست.

● **حنان فرفور:** اشغالگر، نانوایی‌ها را بمباران می‌کند. می‌خواهند نان در خون غوطه بخورد. اشغالگر می‌خواهد خون را از روی نان پاک کنیم و بخوریم. می‌خواهد کاری کند از خرید نان بترسیم .

● **اسما علیان:** نمی‌توانیم کاری کنیم. حرف زدن فلسطین را آزاد نمی‌کند. تحریم من تأثیر ندارد. هر خروج، تحریم و کلمه‌ای که برای یاری فلسطین می‌نویسی، بالاخره راهش را به دل پیدا می‌کند. خودت را موجود کوچک و غیرمؤثر تصور نکن. ما به‌رغم راه‌های بیان متفاوت، خاری هستیم در پای رژیم صهیونیستی غاصب. فلسطینی، اگرچه سلاح به دست بگیرد، غیرنظامی است و شهرک‌نشین اسرائیلی، اگرچه گل در دست داشته باشد، استعمارگر.

نه! ما مثل هم نیستیم. کشتگان آنها در جهنم‌اند و چه بدجایگاهی، و شهدای ما به اذن خداوند، در بهشت نعیم.

● **محمد ابوعبید:** رسانه‌های عربی از اصطلاحات اسرائیلی و غربی مثل جنگ اسرائیل/حماس یا درگیری بین اسرائیل/حماس درباره تجاوز اشغالگران اسرائیلی به ملت فلسطین استفاده نکنند. جنگ علیه مردم فلسطین یا حداقل جنگ علیه غزه دقیق است. باید حواسشان باشد پنج کشور غربی در جنگ اسرائیل ضد شهروندان بی‌دفاع غزه و ضفه شریکند .

● **محمد غازی:** داشتیم سنگ لحد روی قبر زن‌عموی شهیدم می‌گذاشتیم که مردی آمد و گفت: جنین شش ماهه‌ای در بمباران سقط شده و می‌خواهیم با شهید شما دفنش کنیم. انگار خدا برای زن‌عمویم از بهشت گنجشکی فرستاد تا دلداری‌اش بدهد.

● **یحیی از غزه:** ما در معرض پاکسازی قومی قرار گرفته‌ایم. ای سربازان محمد(ص) به فریاد برسید. کشتارها تمام نمی‌شود. شهدا قابل شمارش نیستند. در یک هفته بیش از ۴ هزار نفر شهید شده‌اند. از دل غزه از سربازان محمد(ص) می‌خواهم به فریاد برسند. ای مردم ضفه و مناطق ۴۸ و اردن و سوریه! امت عربی و اسلامی! موبایلم را در خانه یکی از همسایه‌ها با انرژی خورشیدی شارژ کردم و از غزه با شما حرف می‌زنم. ما قتل‌عام می‌شویم. شب و روز ما را می‌کشند. پوشش رسانه‌ای به‌خاطر قطعی برق و راه‌های ارتباطی قطع است. دشمن را بزنید و به داد ما برسید.

اگر تمام مردم غزه شهید شدند، در دنیا وآخرت برای ما شهادت دهید که در راه عدالت و آزادی و مستضعفان در زمین جان دادیم و در راه خدا برای احقاق حق مقابل نیروی شیطان (امریکا و انگلیس و صهیونیست) جنگیدیم.

از داخل غزه و زیر حملات رژیم صهیونیستی شما را به دین و شرافت و عزت و عدالت‌تان قسم می‌دهم به نبرد طوفان الاقصی بپیوندید. غزه را تنها رها نکنید. از تمام جبهه‌ها بر سرشان آتش بریزید. باشد که ویران و نابود شوند.

● **علی عکور شاعر عربستانی:** دوستی فلسطینی دارم که هرروز به او پیام می‌دهم تا حالش را بپرسم. هربار جوابم را می‌دهد، حس می‌کنم از نو متولدشده. در غزه می‌خواهند یک روز زنده بمانند و امروز عمری بلند است. پیام می‌دهم و می‌گویم: کاش می‌توانست برای یک روز بیشتر بگوید حالش خوب است و وقتی گفت، روز بعد می‌پرسم: برای دوروز پشت‌سر هم چه؟

● **عبدالوهاب المسیری:** از آنجا که جوهره جهان غرب مسیحی نیست و بت‌پرست است، و ویژگی بت‌پرست این است که تنها با حواس پنجگانه درک می‌کند؛ باید چیزی که من اسمش را می‌گذارم پیام‌های مسلحانه برایش بفرستی تا بشنود. این طبیعت فرد بت‌پرست است. او حق و غیب را باور ندارد، حواس پنجگانه را باور دارد.

● **شهرزاد:** اسمم شهرزاد است و ۲۳سال دارم و عکس پروفایل منم. ترس بزرگم این است که مرگم در حمله صهیونیستی یک عدد بین اعداد روبه افزایش باشد. مثلاً «شهادت دختری جوان و عده‌ای دیگر در بمباران خانه غیرنظامیان». من عدد نیستم. ۲۳سال طول کشیده تا اینکه می‌بینید، شوم و حالا خانه‌ای دارم و دوستانی و حافظه‌ای و بسیاری درد.

● **عایشه السیفی شاعر فلسطینی:** اگر مسأله چنین است، شعار «نمی‌بخشیم و فراموش نمی‌کنیم» شعار بلند بلند ماست. و اگر مسأله چنان باشد، چنین است. با این حال خورشید می‌تواند از سنگ طلوع کند! چرا که سرزمین ما، سرزمین ماست.

● **بشار حمدان:** دنیا چندعکس از رنج ملت فلسطین دیده؟ مطمئنم از بیش از ۷۵سال قبل میلیون‌ها عکس و فیلم از کوچ اجباری و کشتار ما دیده. غزه سال‌هاست جلوی دوربین‌ها سلاخی می‌شود و هیچ حرکتی نمی‌شود. این عکس‌ها صرفاً یک تراژدی کمدی برای جامعه منافق بین‌المللی است که تصویر فلسطینی را مُرده و بدون مقاومت دوست دارد.

● **سعاد القیسی:** به من ۳۰ رزمنده از حزب‌الله، ۳۰ رزمنده از انصارالله، ۳۰ رزمنده از حشدالشعبی و ۶ سعودی بدهید؛ قدس را آزاد می‌کنیم. ۶ سعودی وظیفه‌شان آشپزی برای رزمنده‌هاست.

● **جفرا الحب:** خانه خانواده لحام را در خان یونس زدند و وقتی آمبولانس‌ها برای نجات رفتند، آمبولانس‌ها را هم زدند. آیا محکوم‌کننده‌ای هست؟ آمبولانس‌ها، مساجد، مدارس، دانشگاه‌ها، محیط بیمارستان‌ها، بیمارستان بیت حانون، خانه‌ها، شرکت‌های ارتباطی، بانک‌ها، مراکز، برج‌ها و بازارها بمباران شدند.